

Reguleringen af udgivelsen af frimærker

Neden for beskrives lovgrundlaget for udgivelsen af frimærker med henblik på en overvejelse af, om statens eneret til at udstede frimærker skal opretholdes.

Endvidere beskrives, hvorledes en række andre europæiske lande har tilrettelagt udgivelsen af frimærker.

Til sidst foretages en sammenfatning af overvejelserne.

1. Baggrund

Der har været udgivet frimærker i Danmark siden 1851.

Der skelnes mellem dagligserie-frimærker, som bl.a. er de frimærker, som bærer Dronningens portræt, og særfrimærker, hvoraf der udgives ca. 25 om året om forskellige emner/begivenheder. Fælles for alle danske frimærker er, at de bærer påtrykket "DANMARK" og en værdi-angivelse. En forsendelse, der er frankeret med et sådant frimærke skal befordres såvel nationalt som internationalt.

Udgivelse af frimærker er i dag forbeholdt staten, som ved koncession har pålagt Post Danmark A/S at udnytte denne eneret.

Det forhold, at brevmarkedet er blevet åbnet for konkurrence og vil blive det yderligere i de kommende år, rejser spørgsmålet om, hvorvidt statens og dermed Post Danmarks eneret til udgivelse af frimærker skal opretholdes.

Andre postvirksomheder kan allerede i dag udstede tilsvarende beviser for forudbetaling (brevmærker eller portomærker) eller foretage portopåtryk med f.eks. virksomhedens logo eller andre symboler. Mærkerne må dog ikke have frimærkets karakteristika, det vil sige være eftergjorte frimærker.

2. Det nuværende lovgrundlag

Verdenspostkonventionen bestemmer, at alene postadministrationer kan udstede frimærker med angivelse af oprindelsesland, som andre

landes postadministrationer skal anerkende. Frimærker er beviset for, at afsenderen har betalt for den ydelse, vedkommende opnår hos det afsendende lands postadministration. Anden form for portoangivelse – fortryk, frankering ved frankeringsmaskine eller anden portopåtryk – skal være i overensstemmelse med konventionens regulativ.

Medlemslandene er ved det internationale brevregulativ,³⁰⁾ forpligtet til at underrette alle andre medlemslande om deres frimærkeudgivelser med henblik på, at modtagerlandene kan genkende brevposten som afsendt og behørigt betalt.

Efter EU-postdirektivet³¹⁾ kan staterne forbeholde retten til udstedelse af frimærker til deres befordringspligtige postvirksomheder.

Efter lov om postvirksomhed³²⁾ har staten eneret på udstedelse af frimærker. Frimærker defineres i loven som "... frigørelsesmidler, der er udstedt af staten, og som kan benyttes i forbindelse med betaling af taksten for postale ydelser ..." Denne eneret er ved koncession overdraget til Post Danmark. Efter loven fastsætter trafikministeren i koncessionen vilkår om det årlige frimærkeprogram. Følgelig er det i koncessionen fastsat, at ministeren skal godkende det årlige frimærkeprogram (særfrimærker).

I loven er det samtidig bestemt, at det skal fremgå af en forsendelse, hvilken postvirksomhed der har ansvaret for befordringen af den. En konkurrerende postvirksomhed har således mulighed for en markedsføring eller profilering af virksomheden ved selv at udstede beviser (eller portopåtryk), som svarer til frimærker på forsendelser, som virksomheden befordrer.

3. Udgivelse af frimærker i andre europæiske lande

Det er undersøgt, hvorledes en række andre europæiske lande har tilrettelagt udgivelsen af frimærker, jf. nedenstående tabel.